

[Nørskov.]

derfor maatte være til Stede. Det er nemlig saaledes, at ingen ønsker en længere Tjenestetid en nødvendig og forsvarlig. Af de militære sagkyndige er der imidlertid gjort opmærksom paa, at hvis der skulde foretages en yderligere Nedsættelse af Tjenestetiden, maatte den være afhængig af visse praktiske Foranstaltninger; disse praktiske Foranstaltninger er ogsaa nævnt i Bemærkningerne til Lovforslaget, saa dem skal jeg ikke komme yderligere ind paa.

Det er ganske givet, at der siden Landets Befrielse har været mange og betydelige Opgaver for vore Befalingsmænd at løse. Der var ikke for mange Befalingsmænd før Krigen, og nu efter Befrielsen har de maattet uddanne Styrker paa 2—3 Gange det Antal, der var Tale om før Krigen. Ofte har de gifte Befalingsmænd i lang Tid maattet være borte fra deres Hjem og fra deres Familier, hvilket har været meget uheldigt. Men til Trods for de store Vanskeligheder, der har været for Værnene og for vore Befalingsmænd, synes jeg man kan sige, at de stort set har klarert Opgaverne paa en god og tilfredsstillende Maade, og det er der Grund til at anerkende.

Med Hensyn til selve Spørgsmaalet om Tjenestetidens Længde er dette efter min Mening nu meget grundigt gennemdrøftet. Jeg finder derfor ikke Anledning til at komme yderligere ind herpaa, men jeg kan slutte med at sige, at jeg paa mit Partis Vegne anbefaler Lovforslaget til en hurtig og velvillig Behandling i dette høje Ting.

Ole Bjørn Kraft: Under de tidligere Forhandlinger her i Tinget vedrørende Spørgsmaalet om Tjenestetidens Længde har jeg paa mit Partis Vegne udtalt, at vi naturligvis ikke ønskede, de værnepligtiges Tjenestetid skulde være en Dag længere, end det var nødvendigt, men det, der har været det væsentlige i vor Betragtning, er, om de værnepligtige i den Tid, de gør Tjeneste og uddanner sig, naar den Færdighed, som er nødvendig, for at de skal kunne løse de Opgaver, som de en Dag vil blive stillet over for. Derfor er det et Spørgsmaal, som vi stadig maa have for Øje, om de med den Tjenestetid, der fastsættes, er i Stand til at løse disse Opgaver, og derfor kan man ikke uden videre sige, at en Nedsættelse er en væsentlig Forbedring. Det vil være en væsentlig Forbedring, hvis man paa een Gang kan have den kortere Tjenestetid og samtidig naa det Uddannelsestrin

for de værnepligtige, som sætter dem i Stand til, den Dag de bliver stillet over for store Opgaver, ogsaa at kunne løse dem. Jeg maa her tænke paa, at de værnepligtige dog ikke uddannes alene for at kunne løse visse Bevogtningsopgaver under Freden, men at de en skønne Dag kan blive stillet over for at skulle løse krigsmæssige Opgaver, og da vil det i Sandhed ikke have været en „væsentlig Forbedring“, heller ikke set fra deres eget Synspunkt, hvis de da er saa ringe uddannet, at de paa Forhaand vil være daarligere stillet end den Modstander, de eventuelt bliver stillet over for. Saa vilde det være kostbare Maaneder, de her har sparet under Uddannelsesstiden, og saa vil de simpelt hen komme til at betale denne manglende Uddannelse med deres Blod og maaske deres Liv.

Derfor er de Beslutninger, vi træffer i denne Sag, altid af meget vidtrækkende og alvorlig Betydning, og Sagen kan ikke alene afgøres ud fra den Betragtning, om det nu er behageligt eller ikke behageligt for det unge Mandskab at ligge disse Maaneder inde, heller ikke ud fra den Betragtning, om Landet i den givne Situation har mere eller mindre Arbejdskraft, fordi det drejer sig om den meget store Ting, at Danmark er i Stand til at hævde og forsvare sin Frihed og Selvstændighed, og om det Mandskab, der bliver sendt ud i Kampen, har faaet den Uddannelse, som er nødvendig, for at de kan løse de Opgaver, de stilles over for. Derfor maa Forudsætningen for en Nedsættelse af Tjenestetiden være den, at man har en virkelig begrundet Mening om, at man dog kan naa det Uddannelsestrin, som er nødvendigt. Derfor har vi i dette Spørgsmaal lagt overordentlig Vægt paa de Udtalelser, som er fremsat fra sagkyndig Side i denne Sag, og efter de Forhandlinger, der har fundet Sted i Forsvarskommissionen er vi af den Opfattelse, at man i sagkyndige Kredse har ment — under Hensyntagen til den Situation, der forelaa, og Ønskeligheden af at gaa til en Nedsættelse — at kunne gaa med hertil ved Fastsættelsen af de 10 Maaneders Tjenestetid for Hjemmestyrkernes Vedkommende, men man har meget stærkt fra de sagkyndiges Side fremhævet, at Forudsætningen for, at man kunde gaa med til denne Uddannelsesstid — det gælder baade de 10 Maaneder, og naturligvis i endnu højere Grad de 9 Maaneder, men det gælder ogsaa de 10 Maaneder, det vil jeg gerne fremhæve, da det ikke fremtræder med tilstrækkelig Klarhed i Bemærkningerne til Lovforslaget — var, at der fandt